

РЕШЕНИЕ

№ 5817

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ГЕОРГИЕВ, като разгледа дело номер **6659** по описа за **2011** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на СМДЛ- Р.” ООД [населено място] срещу Решение от 15.06.2011 година, постановено по н.а.х.д.№15065 по описа на СРС за 2010 година,7 състав,потвърждаващо Наказателно постановление № 8293-0015774/18.11.2009 година на Заместник- Директор ТД на НАП- С., с което последният на основание чл.185,ал.1 ЗДДС наложил на СМДЛ-Р.”ООД [населено място] имуществена санкция в размер на 200 лева.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение. Твърди се, че СРС не е събрал доказателства за извършеното нарушение и е кредитирал едностранчиво доказателствата по делото. Иска се отмяна на решението и постановяване на ново,с което наказателното постановление да бъде отменено..

В съдебно заседание,касаторът-СМДЛІ Р.-„ООД [населено място] редовно и своевременно призован, се представлява от адвокат Я., редовно упълномощена, която поддържа жалбата на завените основания Съображения в тази насока развива и в представените по делото писмени бележки..

Ответникът по касация- ТД на НАП-С. редовно и своевременно призован,не се представлява от юрисконсулт И., редовно упълномощена, която оспорва жалбата

като неоснователна и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Представителят на СГП-прокурор Георгиев, изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните.

СРС е обсъдил подробно приложените по делото доказателства и е изградил фактическата обстановка въз основа на подробен анализ на представените доказателства и анализирайки ги, обосновано е приел, че касаторът е осъществил състава на нарушението, визирано в чл.42, ал.2 от Наредба № Н-18/13.12.2006 година на Министерство на финансите за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти, вменяваща в задължение на всяко лице по чл.3 от Наредбата да съхранява електронна касова лента, прикрепена в книгата за дневните финансови отчети на страницата на датата на отпечатването, като при извършената проверка на 13.10.2009 година е установено, че касаторът за периода от 12.09.2009 година до 12.10.2009 година не е съхранявал електронна контролна лента и е осъществил състава на нарушението, визирано в разпоредбата на чл.42, ал.2 от Наредбата. Тук е мястото да се укаже на процесуалния представител на касатора, че буди недоумение не фактът, че е посочена коя е нарушената разпоредба в наказателното постановление, а фактът, че този процесуален представител не прави разлика между разпоредба, вменяваща в задължение определено поведение на адресатите на правната норма/какъвто е процесният случай- чл.42, ал.2 от Наредбата/, и правната последица от неизпълнение на това задължение, обективизирана в санкционна правна норма. И в акта, и в наказателното постановление ясно и недвусмислено е посочена конкретната разпоредба, която е нарушена. Чл.42, ал.2 от Наредбата и съответно на това – въз основа на коя санкционна норма е ангажирана отговорността на касатора-чл.185, ал.1 ЗДДС. Неоснователен е доводът на процесуалния представител на касатора, че СРС е игнорирал едни показания е кредитирал други, защото СРС е анализирал всяко едно от доказателствата по делото и дал отговор на въпроса- защо го кредитира и защо не. Правилен е изводът на СРС, че след като нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в него, съвсем законосъобразно административно-наказващият орган е определил санкция по реда на чл.185, ал.1 ЗДДС/ действаща към момента на извършване на нарушението и издаване на наказателното постановление в размер на 200 лева/ която е справедлива и съответна на извършеното нарушение и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в чл.12 от ЗАНН. Като е достигнал до тези правни изводи, СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила. Жалбата като неоснователна не подлежи на уважаване.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 15.06.2011 година, постановено по н.а.х.д.№15065 по описа на СРС за 2010 година,7 състав, Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.